

HECEL (3) *sb m*

Tekst nie oznacza é (Cn pierwsze e pochylone, drugie jasne).

N sg hecel (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII(XVIII) w.

Oprawca, sługa, pomocnik kata pomagający przy egzekucji, także tępiący psy bezpańskie; hycel (z niem. Hitzel); canicida BartBydg (3) : BartBydg 22; Iuż zá pieniądze otruć/ zdrádzić/ [...] mátká dziewczkę w łprofną niewolą záprzedác/ iuż hecel naidzie sługę co pía zá ogon pod łukienicą wlecze/ iuż drugi zá káthem drábinę niefie. RejZwierc 65v.

W porównaniu (1): A była [swowolna niewiasta] iáko káth álbo hecel/ iż żadny z nią pocźciwy człowiek áni pocźcwia [!] żoná żadnego łpołku áni towarzysťwá áni rozmowy nie miewáli. RejZwierc 33v.

KN